

סעודת שבת

עם ראש הישיבה שליט"א

גליון 4

פרשת במדבר

(בחור"ל בחקותי) כז' אייר

שנת ה'תשפ"ב

לאחר מכן הראה ראש הישיבה את ידיו לילדים, ואמר 'תסתכלו יש לי עשר אצבעות, חמש על כל יד. וראש הישיבה התחיל לספור, באצבע הראשונה הוא אמר עשר, השנייה תשע, בשלישית שמונה, ברביעית שבע, ואז שש... תראו יש שש אצבעות ביד הזאת, הילדים לא הבינו איך זה יכול להיות, וביקשו לחזור על זה כמה פעמים... אחר כך עשה אחד הילדים פעלול כאילו הוא מוצא את היד מהמקום ומאריך את זה כמו בתיה בת פרעה, זה היה מאד מעניין, וכולם צחקו.

ראש הישיבה הראה לילדים פעלול כאילו הוא יורד במדרגות למרתף, ראש הישיבה עמד מאחורי השולחן, והתחיל ללכת, ולאט לאט כפף את ברכיו, וזה היה נראה כמו שהוא יורד למרתף, היה מאד מעניין ושמח בסעודה, כולם נהנו וצחקו, וכל הילדים ניסו לחקות את הפעלולים, ועשו פעלולים אחרים.

מענדל רוטה, שבת!

באמצע כיבה בנו הקטן של ראש הישיבה את האור, וראש הישיבה התחיל לשיר, "מענדל רוטה, מענדל רוטה, שבת". אחר כך שאל ראש הישיבה אם יש קרחונים, אבל לא היה. וראש הישיבה אמר ששבוע הבא יקנו קרחונים כי צריך קרחונים לילדים לשבת.

אחר כך לקח ראש הישיבה את אחד מחוברות הפרשה שהילדים הביאו מהתלמוד תורה, וסיפר את סיפור הפרשה עם התמונות לילדים. ראש הישיבה סיפר על המבול, ושנח בנה תיבה, וכולם צחקו ממנו, ראש הישיבה הראה על התמונות איך האנשים צוחקים מנח, וראש הישיבה הציג את זה. "הבן אדם הזה צחק הי הי הי, והוא צחק הא הא הא, והאיש הזה צחק הע הע הע", וכן הלאה איך כל אחד צחק מנח שהקדוש ברוך הוא הולך להביא מבול.

כשראש הישיבה הציג את האנשים שצחקו מנח, החזיק ראש הישיבה את אפו וסתם את האף וככה צחק עם אף סתום ועם קול מעניין, הילדים כל כך צחקו עד שכל השולחן רעד.

לאחר מכן הסביר ראש הישיבה שהמבול זה היצר הרע, והעלה שהיונה אחזה בפיה זה ה"דף גמרא", כשנח ראה שיש עץ, שזה הצדיק, והיונה אחזה דף גמרא בפה, הוא

שבת פרשת נח חלק ב'

א מחיה ילדים

ראש הישיבה הושיב את בנו יחזקאל נ"י על ברכיו, ואמר: "ישנם אנשים שאינם רוצים ילדים כי ילדים מפריעים, ילדים בוכים וכו'", ואז התחיל ראש הישיבה לשיר "א מחיה ילדים, ילדים זה הדבר הכי טוב".

להתפלל שהכל יעבור בקלות

ראש הישיבה סיפר על אחד מאנשי שלומינו שלאחרונה נולד לו תינוק, אבל התינוק היה צריך להישאר בבית החולים. וראש הישיבה אמר שאנשים אינם יודעים כמה צריכים לבקש ולהתפלל מהשם כשמצפים לשמחה שהכל יעבור בשלום ובקלות.

לא לעבב שידוך

ראש הישיבה אמר שאחד הבחורים שלומדים בישיבה גר בקנדה, ואביו של הבחור סיפר לו שעכשיו יש חוק חדש שקובע, שאי אפשר לעבור את הגבול מקנדה לאמריקה רק אם התחסנו לקורונה, ואביו אמר לו שאם ראש הישיבה מציע לו שידוך טוב, שלא יעכבו את השידוך בגלל שההורים אינם יכולים לבא.

רחמנות על אנשים שאין להם צדיק

ראש הישיבה אמר: מסכנים האנשים שאין להם צדיק. אברך שומע בבית הכנסת שאנשים מדברים לא לקחת חיסון אז הוא לא לוקח חיסון. אין לו את מי לשאול, הוא שומע שהציבור מדבר ככה אז הוא עושה ככה, כשהוא שומע שהציבור אומר להיפך אז הוא עושה להיפך. רחמנות על אנשים שאין להם צדיק, הם חיים בבלבול וערפול, ולא יודעים איך להתנהג.

ראש הישיבה שימח את הילדים ועשה להם פעלולים מעניינים. ראש הישיבה ספר את אצבעותיו, אחד, שתיים, עכשיו אני עוקף על שלש אצבעות, ארבע, חמש, שש, שבע, שמונה, ועכשיו אני חוזר לשלש הנשארים, תשע, עשר, אחד עשרה! אחד עשרה אצבעות! הילדים לא הצליחו להבין מה קורה כאן, עד שראש הישיבה גילה להם שכשעוקפים את שלשת האצבעות, עוקפים גם על הספרה שלש והולכים מיד לארבע, וככה חושבים שיש אחד עשרה אצבעות.

ידע שהוא כבר יכול לצאת מהתיבה. איך יודעים שנגמר המבול? אם יש את הדף גמרא בפה. וראש הישיבה הכניס דף לפה, והמחיש לילדים איך זה נראה ועשה כאילו יונה מחזיקה דף בפה וראש הישיבה עשה את זה מאד מעניין לילדים.

מליוני דולרים על שיחה של רבינו

לאחר מכן התגלגלה השיחה על הבריאה היפה שהשם יתברך ברא, הילדים שאלו כל מיני שאלות וראש הישיבה ענה. אחד הילדים שאל על האנשים שעלו לירח, וראש הישיבה אמר שבשעתו כשהעלו לירח את האדם הראשון בעולם, אמר מוהרא"ש בשיעור שהגויים היו צריכים להוציא מליוני דולרים כדי לגלות את מה שרבינו אמר הרבה שנים קודם לכן, שהירח זה רק מראה ועל הירח משתקף דברים מהארץ אבל בירח אין כלום.

אחר כך אמר ראש הישיבה, שאדם צריך להתרגל להיות כמו האדמה, מהי האדמה? אנשים יורקים עליה, אנשים זורקים עליה, אנשים דורכים עליה, והיא מחזירה לנו רק דברים טובים: עצים, פרחים, דגנים, פירות, וכן הלאה.

מילתא דבדיחותא

אחר כך המשיכו לעשות פעולות ולעשות שמח, וראש הישיבה סיפר שפעם היה אדם שכל הזמן שאל "סליחה, סליחה, אתם גרים אולי בבורו פארק? אתם מכירים מישהו שגר בבורו פארק? אתם נוסעים אולי לבורו פארק? אה, אתם לא נוסעים לבורו פארק? אתם יועדים אולי מי נוסע לבורו פארק? אתם יודעים איפה אפשר להתאכסן בבורו פארק? מתי יוצא האוטובוס לבורו פארק? מאיפה יוצא האוטובוס לבורו פארק? ראש הישיבה אמר את זה בצורה מצחיקה ומעניינת וכולם צחקו, כולם ניסו לחקות את הצורה בה סיפר את זה ראש הישיבה, אבל לא הצליחו, וצחקו חזק והיה מאד שמח.

לאחר מכן המשיך ראש הישיבה לספר את הסיפור הפרשה, איך אברהם אביו שבר את כל הפסלים בחנות של אביו, והוא הכניס את הגרזן לתוך ידו של הפסל הגדול, וכשתרח שאל את אברהם מי שבר את הפסלים הוא ענה שהפסל הגדול שבר את כל הפסלים הקטנים. ותרח לקח אותו למלך... וכן הלאה כל הפרשה, וראש הישיבה הציג את זה, הוא אמר לאחד הילדים להיעמד דום ללא נייע כאילו הוא פסל והראה לכולם שפסל לא יודע לעשות כלום, הוא נעמד ועשה את עצמו כמו פסל, וכולם ניסו להצחיק אותו... לאחר מכן שרו זמירות ובירכו ברכת

המזון, לאחר ברכת המזון אמר ראש הישיבה להביא את הממתקים לכבוד שבת.

מעולם לא הכנסתי עיתון או מגזין לבית

אחרי הסעודה הגיעו בחורים לבאטע, וראש הישיבה סיפר על אברך מהקריה ששבת בעיר ושכר דירה לשבת, ולפני שבת שאל אותו המשכיר איזה עיתונים הוא קורא כדי שידע להכין לו שיהיה לו שהות נוחה, ענה האברך 'אנחנו לא קוראים עיתונים'. שאל אותו המשכיר, 'אתם לא קוראים עיתונים? אז איזה מגזינים להכין לכם?' ענה לו אותו אברך 'אנחנו לא קוראים מגזינים'. המשכיר לא יכל להאמין, 'אתם באמת לא קוראים שום דבר?' ענה לו אותו אברך, 'אנחנו קוראים רק עצתו אמונה'. המשכיר היה מלא התפעלות מהסיפור, כי הוא שמע שיש אנשים שקוראים רק עצתו אמונה אבל הוא לא האמין עד עכשיו. וראש הישיבה התחיל לדבר

"כשנח ראה שיש עין, שזה הצדיק, והיונה אחזה דף גמרא בפיה, הוא ידע שהוא כבר יכול לצאת מהתיבה"

כמה מזיק קריאת עיתונים ומגזינים, וראש הישיבה אמר "ברוך השם אני גר בבית הזה מהחתונה ומאז לא נכנס שום עיתון לבית הזה".

ראש הישיבה שאל את הבחורים שבאו לבאטע, אם הם כבר קראו את העצתו אמונה של השבוע, ואם מישהו ענה כן שאל אותו ראש הישיבה, מאיזה מכתב הוא קיבל הרהור תשובה? אז הוא ענה שהוא לא יודע, כל המכתבים יפים. וככה שאל ראש הישיבה לעוד כמה אנשים, וכולם ענו את אותו הדבר, אף אחד לא יכל להראות על מכתב מסוים שחזק אותו, אמר להם ראש הישיבה: אתם לא תלמידים אמיתיים.

זה מעשה שלי וזה מעשה שלו

אחד מהתלמידים עשה באותו שבוע "שלום זכר". ראש הישיבה שאל את אשתו אם היא רוצה ללכת איתו לשם, אבל לא היה לה חשק, אמר לה ראש הישיבה שאם היא לא הולכת הוא לא רוצה ללכת, הוא הולך רק איתה, ואם היא נשארת בבית הוא נשאר איתה. אמרה לו אשתו, שראש הישיבה יכול ללכת עם בתו... אמר לה ראש הישיבה, היא תלך לטייל עם בעלה, ואני אטייל איתך. שאלה אשתו של ראש הישיבה, אני רואה הרבה פעמים אנשים מטיילים עם הבנות שלהם ברחוב? ענה ראש הישיבה, חשוב מאד... (ראש הישיבה אמר את זה להוציא שאפילו שמישהו אחר עושה את זה לא אומר שאני צריך לעשות את זה גם).